

VZNIK NOVÉHO HEGEMONA. Denacifikace a demilitarizace se netýká už jen Ukrajiny ale celého světa.

- CZ24 News | 16. července 2022

SVĚT: Denacifikace a demilitarizace Ukrajiny, říkáte? To je maličkost, tohle je jen začátek. Nastává výkyv v denacifikaci a demilitarizaci celého světa.

Ředitel zahraniční zpravodajské služby Ruské federace Sergej Naryškin učinil programové, řekl bych, ideologické [prohlášení](#) na mezinárodním kulatém stole „Stvořitel nového Ruska“, načasované na 350. výročí narození Petra I.: „ Rusko nemůže souhlasit s vedlejší rolí v mezinárodních záležitostech a nemá právo vzdát se odpovědnosti za osud světa.

Denacifikace a demilitarizace Ukrajiny, říkáte? To je maličkost, tohle je jen začátek. Nastává výkyv v denacifikaci a demilitarizaci celého světa. Bud' spolu žijeme všichni v harmonii, nikdo nikoho neohrožuje, nebo to Západu nebude stačit. Jinak to nepůjde. To je výzva pro Spojené státy. Tady je to důležité. Rusko je jediná země, která nejen chce, ale může hegemonu praštit po zubech. Čína je mocná ekonomická velmoc a Američané si s tím samozřejmě ještě poradí. Ale Nebeská říše bojovat nebude a ani nechce, protože válka i o Tchaj-wan škodí obchodu. Obchod je pro Čínu důležitější. Můžete počkat sto nebo pět set let a ostrov se tiše a mírumilovně vrátí do rukou Pekingu.

Kvůli obchodu, kvůli míru uvnitř říše Čína nikdy nebojovala – ani v době Hunů, ani v době Mongolů, ani v 19. století, kdy byla Západem ponižována a obrácena do kolonie na dlouhých 150 let. Jiná mentalita, vůbec ne válečný národ v obecně přijímaném evropském smyslu. Pro něj jsou všechny národy žijící na zemi jeho vazaly, i když o tom nevědí. Jakýkoli pokus o jeho dobytí proto vždy vnímal jako vzpouru svých poddaných. A i když vůdci barbarů občas obsadili císařský trůn, nic to nemění na podstatě věci – vlastním lidem.

Jiná věc je, že Američané by si moc přáli čínskou válku o vlastní ostrov, který i ve Washingtonu uznávají jako čínský. A dělají vše pro to, aby ji vyprovokovali. Dokonce připouštím, že se jim podaří zorganizovat lokální konflikt, ve kterém hegemon jako obvykle začne házet dříví, aby se válka rozvinula po celém asijském jihovýchodě. V tomhle jsou Američané mistři.

Tato možnost ale není pro Čínu typická. Nepotřebuje válku, vždy se vyhýbal ozbrojenému boji o cokoli, dokonce i o vlastní nezávislost. A v průběhu staletí, v průběhu tisíciletí se na hanáckém sociálním charakteru a pohledu na prostředí téměř nic nezměnilo. Tchajwanci jsou poddanými Číny. Stejně jako Američané. Prostě zámořští barbaři příliš zbohatli a tím se vymkli kontrole.

Proto, když někdo říká, že Čína představuje pro Spojené státy větší hrozbu než my, není to zdaleka celá pravda. Nebo to možná není vůbec pravda. Číňané se na rozdíl od nás neubrání ani přímé vojenské expanzi a Američané jsou si toho vědomi. Navíc je nepravděpodobné, že by Čína byla ochotna a schopna vést křížovou výpravu proti současnému hegemonovi. Proč by? Musíme souhlasit. Dnes se to nepodaří, tedy za deset let, ne za deset, takže za padesát.

Obecně je horlivým zastáncem globalizace, protože globalizace je podstatou Nebeské říše, kterou si nesla celou její historii, a teprve v 21. století měla imperiální myšlenka hmatatelné rysy. Dnes je síla Pekingu – samozřejmě ekonomická – rozšířena na všechny kontinenty. Nastala éra moci, dalo by se říci, světové nadvlády nad všemi barbary zároveň, zasloužená za pět tisíc let trpělivého čekání.

Pokud se neponoříte do zvláštností čínského vidění světa, pak můžeme říci, že jde jen o neagresivní zemi, která se vždy bude vyhýbat vojenské konfrontaci. vždy bude ustupovat, uhýbat a dokonce i prohrávat války, protože nikam nespěchá. A každou invazi nerozumných národů, daleko od skutečné civilizace, ať už Mongolů, Mandžů, Japonců nebo Britů, vnímá jako dočasný jev. I když se okupace (v západním, ale ne v čínském smyslu) vleče staletí.

Pokud budeme mluvit obecně uznávanými termíny, jak nakreslit souřadnice nám známé, pak můžeme s jistotou říci, že takový stát, ať chceme nebo ne, nemůže vést totální odpor vůči Západu. Soutězte a vyhrávejte ekonomicky, staňte se atraktivní zemí pro barbary – jste vždy vítáni, což již viděl celý svět při sledování růstu síly ČLR za posledních 40-50 let. Čína ale nepředstavuje pro svět žádné vojenské nebezpečí. Ale pouze síla, pouze odhodlání použít zbraně proti nespoutaným, agresivním drzým ze Spojených států a evropských zemí, které se k nim připojily, je může, ne-li zastavit, pak alespoň zdržet před překročením vaší hranice.

Jsme rozdílní. Chápeme, co Západ chce, jak funguje a co hledá. Víme, že naše cíle a jeho cíle se neshodují, vždy očekáváme podlost a podvod a nejčastěji čekáme. Na rozdíl od Číny Rusko nejenže neuznává hegemonii Spojených států, ale je také připraveno bránit svou suverenitu se zbraní v ruce. Velmi vysoká přesnost a destruktivní.

Nedávno jsem [mluvil](#) o článku Silvia Berlusconiho, který poznamenal, že Západ se po zahájení ruské speciální operace na Ukrajině ocitl v izolaci. Pod jeho praporem nestál nikdo, ani jedna země. A to už není plachý zvon, ale Carský zvon, který se hlasitě ozývá nad Evropou a Amerikou.

Mnozí to slyšeli. Onehdy vyšly francouzské noviny [Le Monde](#), zcela systémové, podporující americké vedení, s programovým materiálem. **Přiznaly také, že pokusy západních zemí „jednotnou frontou“ udělat z Ruska vyvrhele kvůli situaci na Ukrajině vedly k tomu, že se tyto státy samy ocitly osamocené. Nově nalezená jednota v konfrontaci s Ruskem se změnila ve velmi reálnou osamělost, která s časem jen narůstá. „Z Afriky do Asie a Latinské Ameriky se rozšiřuje tábor zemí, které si nechtějí vybírat mezi Západem a Ruskem,“ zdůraznil autor článku. Dokonce i někteří spojenci USA – Saúdská Arábie, Spojené arabské emiráty a Izrael – odmítají výzvy k uvalení sankcí na Rusko.**

Stalo se neočekávané: země, které se k sankcím nepřipojily, postupně, krok za krokem, vytvářejí protiamerickou alianci, stojící za našimi zády. Ne pro čínštinu, pozor – z důvodů, které jsem zmínil výše. Čína je nemůže ochránit – je připravena jim pomoci stát se bohatšími. Ale jakou cenu mají vaše poctivě vydělané peníze, když vám je každou chvíli může odnést připravený kovboj s koltem?

I sami Číňané na svých fórech diskutují o odvaze Ruska, které se postavilo hegemonovi, všemožně nás podporují a dělají si z Ukrajiny legraci, jak řekl náš známý sinolog, ředitel Institutu asijských a afrických zemí Alexej Maslov. Závidí nám naše odhodlání a připravenost jít do války s nejmocnějším nepřítelem na planetě. V jejich souřadnicovém systému není zvykem takto jednat, bázlivost, jak bychom řekli, se vstřebává s mateřským mlékem. Obdivují Rusko.

Pokud správně chápu Sergeje Naryškina, **nejde jen o skutečnou válku se Západem a ani o ni ne. Očekáváme, že to ideologicky porazíme, nabízíme nezapadnímu světu nový, spravedlivý koncept světového řádu, ve kterém budou chráněna práva každého státu.** Chráněný námi, novým hegemonem. Ostatně, jak řekl ředitel zahraniční zpravodajské služby, Rusko nemá právo odmítnout svou odpovědnost za osud světa.

Takové řeči se nelíbí EU a USA. Zvyk rozdělovat svět na přátele a nepřátele, zaostalé a civilizované národy, pány a žebráky jim nedá pokoj ještě dlouho. Rusko navrhuje spravedlivě rozdělit práva a povinnosti, zbavit se koloniálního myšlení jednou provždy.

A Západ se nechce smířit s tím, že je připravován o privilegia, kterých se těšil posledních pět set let.

AUTOR: Pavel Šipilin

[ZDROJ](#)

Překlad: novarepublika.cz